

Andrzej Tomas

Szpalty pamięci : adwokat Zbigniew Jan Jędrzejewski (1923-1994)

Palestra 38/12(444), 207-208

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Adwokat Zbigniew Jan Jędrzejewski (1923–1994)

W dniu 22 marca 1994 r. odszedł z naszego środowiska adwokat Zbigniew Jan JĘDRZEJEWSKI, długoletni i bardzo zasłużony Dziekan Okręgowej Rady Adwokackiej w Częstochowie.

Urodził się 10 stycznia 1923 r. w Stopnicy, pow. Busko-Zdrój, województwo kieleckie. Dzieciństwo spędził z rodzicami w rodzinnej miejscowości. Pierwsze nauki pobierał w szkołach pińczowskich. Szkołę podstawową ukończył w 1935 r., i po złożeniu egzaminu wstępnego rozpoczął naukę w Państwowym Gimnazjum im. H. Kołłątaja w Pińczowie. Kończąc Gimnazjum w 1939 roku otrzymał małą maturę i został przyjęty do Liceum Ogólnokształcącego w Pińczowie. Wrzesień 1939 roku przerwał Mu dalszą naukę.

Działania i represje II wojny światowej spowodowały, że w maju 1940 roku zaczął pracować w Oddziale „Społem” w Chmielniku. W grudniu 1940 r. zostaje zatrudniony w charakterze maszynisty w Zarządzie Gminy w Stopnicy, gdzie pracował do sierpnia 1944 r.

Pomimo wojennej gehenny w 1942 roku ponownie – po upływie trzech lat – rozpoczął naukę, kończąc w tajnym nauczaniu liceum ogólnokształcące.

12 sierpnia 1944 r. przedostał się podczas działań przy tworzeniu przyczółka sandomierskiego na teren województwa lubelskiego. Jako 21-letni młodzieniec postanowił wstąpić w szeregi Wojska Polskiego, zgłosił się 30 października

1944 r., ale uzyskał odroczenie, a następnie zwolnienie ze służby wojskowej.

W listopadzie 1944 r. podjął pracę zarobkową równocześnie w Związku Rzemieślników w Kraśniku i Polskim Związku Zachodnim, świadczy ją do listopada 1945 r.

Następnie w listopadzie 1945 r. rozpoczął studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, które ukończył dnia 23 września 1950 roku uzyskując tytuł magistra prawa.

Ojciec Romuald Jędrzejewski był sędzią Sądu – Wydziału Zamiejscowego w Stopnicy; był także działaczem Stronnictwa Ludowego.

Zbigniew Jędrzejewski dnia 7 lipca 1951 r. został wpisany na listę aplikantów adwokackich Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Katowicach. Patronem Jego wówczas wyznaczono adwokata Ottona Sochańskiego, Dziekana Rady Adwokackiej, który w dniu 22 października tegoż roku przyjął złożone przez Niego ślubowanie. Będąc aplikantem bezpłatnie pomagał w pracy w Sądzie Powiatowym – Wydział Zamiejscowy w Stopnicy oraz od 1 kwietnia 1952 roku w Zespole Adwokackim Nr 2 w Katowicach.

Związek małżeński zawarł w czerwcu 1953 r., z Marią Malczewską.

Egzamin adwokacki złożył 22 lutego 1954 r. z wynikiem dobrym w Katowicach, a 20 marca 1954 r. został wpisany na listę adwokatów Zespołu Adwokackiego z siedzibą w Dąbrowie Górniczej.

Ślubowanie adwokackie złożył w dniu 17 maja 1954 roku.

Na skutek decyzji o przydziale dla żony mieszkania w Częstochowie oraz przeniesienia siedziby zawodowej z Dąbrowy Górniczej do Częstochowy osiedla się na stałe w tym mieście.

W okresie od listopada 1954 r. do 1964 r. pracuje jako radca prawny Zarządu Spółdzielni Spożywców „Społem” Oddział Okręgowy w Katowicach. Od 1 grudnia 1970 r. kieruje pracą Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Częstochowie. W 1973 r. pełniąc obowiązki członka Rady Adwokackiej w Katowicach został kierownikiem referatu doskonalenia zawodowego i przewodniczącym komisji konsultantów.

Od 23 listopada 1975 r. był członkiem Okręgowej Rady Adwokackiej w Częstochowie pełniącym funkcję wicedziekana. Delegat Izby do Naczelnej Rady Adwokackiej od 1959 roku, w latach 1964–1973 nieprzerwanie zastępca rzeczownika dyscyplinarnego Rady Adwokackiej, 1967–1970 delegat ośrodka częstochowskiego – zastępca członka Rady, od 1980 roku przewodniczący zespołu wizytatorów i referatu doskonalenia zawodowego, 1983–1986 członek komisji inwestycyjno-finansowej Naczelnej Rady Adwokackiej.

W dniu 28 listopada 1988 r. Okręgowa Rada Adwokacka powołała Go do pełnienia obowiązków dziekana Okręgowej Rady Adwokackiej w Częstochowie, do czasu wyboru dziekana. 18 października 1989 r. przez Zgromadzenie Izby wybrany dziekanem Okręgowej Rady Adwokackiej w Częstochowie. Ponownie wysunięty na kandydata na stanowisko dziekana, 17 października 1992 r. zostaje wybrany dziekanem.

Do partii i organizacji politycznych nie należał.

Z dniem 31 grudnia 1992 r. zgłosił swoje wystąpienie z Zespołu Adwokackiego.

Był człowiekiem o dużych zaletach charakteru, uczciwy, zdolny i społecznie uczynny. Przy pełnym zaangażowaniu znajdował czas na pracę społeczną. Wykazywał niesłychanie aktywną, wszechstronną i efektywną pracę w przygotowanie aplikantów w zakresie wiedzy prawniczej oraz wykonywanie zawodu.

Pracował prawie do ostatniej chwili.

Przedwcześnie odszedł od nas znakomity adwokat, nauczyciel, prawnik, dziekan. Wspomniały kolega i przyjaciel, wszystkim życzliwy, dobry człowiek. Zabrakło Go, ale żyć będzie Jego dzieło i pamięć o niespożytej, jak się zdawało, energii i entuzjazmie.

Był odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem XL PRL, Złotą Odznaką Adwokatury PRL, Odznaką „Adwokatura Zasłużonym”, Medalem „Zasłużony Działacz Frontu Jedności Narodu PRL”, Medalem Frontu Jedności Narodu za wybitne osiągnięcia w pracach Społecznych Komisji Pojednawczych. Wyróżniony odznaczeniami: „Medal XXX-lecia Wyzwolenia Częstochowy”, „Za Zasługi dla Miasta i Powiatu Częstochowy”, odznaczenie i dyplom Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Częstochowie – „Za pracę społeczną przy ewidencji zbrodni hitlerowskich” oraz odznaczenie i wyróżnienie dyplomem uznania Rady Głównej Polskiego Komitetu Pomocy Społecznej – innymi odznaczeniami i wyróżnieniami.

Andrzej Tomas